

סדר תיקון חצות

בימי בין המצרים מנהגנו זורות לערוך סדר 'תיקון חצות' בחצות היום, בכל יום שאומרים בו תחנון במנחה. את הסדר עורכים באחד החדרים הסמוכים לבית הכנסת, או בתוך בית הכנסת באופן שניכר שאין זה מסדר התפילה הקבוע.

הקניות נאמרות על ידי מקוננים בנגון הקניות של תשעה באב. בחלק מהפיוטים מצטרפים הקהל לאמירת החזן בסוף כל בית.

יקח אפר מקלה וישים על מצחו במקום הנחת תפילין ויאמר:
לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר:

ויחלוץ מנעליו ואחר כך יטול וישב לארץ אצל מזוזות הפתח ויאמר:

וידוי

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנונו שאין אנו עוזי פנים וקשי ערף לומר לפניך וי
אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו:

אשמונו בקדנו גזלנו דברנו רפי העוונות והרשענו ודברנו חמסנו טפלנו שקר יעצנו רע כזבנו
לצנו מרדנו נאצנו סררנו עוינו פשענו צררנו קשינו ערף רשענו לשחתנו העבנו תעינו
תעתענו:

סרנו ממצוותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו
ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך יושב מרום.

ומה נספר לפניך שוכן שחקים.

הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע:

אתה יודע רזי עולם. ותעלומות סתרי כל חי. אתה חופש כל חדרי בטן ובוהן כליות ולב. אין
דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך:

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו

שתכפר לנו על כל חטאתינו.
ותסלח לנו על כל עונותינו.
ותמחל לנו על כל פשעינו:

המזמורים נאמרים בנגון איכה

קלו

על נהרות | בכל שם ושכנו גם-בכינו בזכרנו את-ציון: קהל: על-ערבים בתוכה
תלינו כנרותינו: חזן: כי שם שאלוננו שובינו דברי-שיר ותוללינו שמחה שירו לנו

מִשִּׁיר צִיּוֹן: קהל: אִיךָ נָשִׂיר אֶת-שִׁיר-יְיָ עַל אֲדָמַת נֶכֶר: חזן: אִם-אֲשַׁכַּחךָ יְרוּשָׁלַם
 תִּשְׁכַּח יְמֵינִי: קהל: תִּדְבַּק-לְשׁוֹנִי | לְחִפְיֹ אִם-לֹא אֲזַכְּרֶכִי אִם-לֹא אֶעֱלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם
 עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֲתִי: חזן: זָכַר יְיָ | לְבִנְיָ אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הַנְּאֻמְרִים עָרוּ | עָרוּ
 עַד הַיְסוּד בָּהּ: קהל: בַּת-בָּבֶל הַשְׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלֶם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שֶׁנִּמְלַתְ לָנוּ:
 חזן: אֲשֶׁרִי | שְׂיֹאחֲזוּ וְנִפְץ אֶת-עַלְלִיךָ אֶל-הַסֵּלַע:

עט

מזמור לְאַסָּף

אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם | בְּנַחֲלָתְךָ טָמְאוּ אֶת-הַיְכָל קִדְשֶׁךָ שָׁמוּ אֶת-יְרוּשָׁלַם לְעַיִים: קהל:
 נַחְנוּ אֶת-נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מֵאֲכָל לַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם בְּשֶׁר חֲסִידֶיךָ לְחִיתוֹ-אֲרִץ: חזן: שִׁפְכוּ
 דָּמָם | כְּפִיִם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִין קוֹבֵר: קהל: הִינֵינוּ חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ לַעֲנֵג וְקָלָס
 לְסִבִּיבוֹתֵינוּ: חזן: עַד-מָה יְיָ תִאֲנַף לְנִצָּח תִּבְעַר כְּמוֹ-אֵשׁ קִנְאֲתְךָ: קהל: שִׁפְךָ חֲמָתְךָ
 אֶל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּךָ וְעַל מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ: חזן: כִּי אָכַל אֶת-
 יַעֲקֹב וְאֶת-נְוֵהוּ הַשָּׁמוּ: אֶל-תִּזְכַּר-לָנוּ עֲוֹנֹת רֵאשִׁינִים מִהַר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ
 מֵאֵד: קהל: עֲזַרְנוּ | אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל-דְּבַר כְּבוֹד-שִׁמְךָ וְהַצִּילְנוּ וְכַפֵּר עַל-חַטָּאתֵינוּ
 לְמַעַן שִׁמְךָ: חזן: לָמָּה | יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךָ אֱלֹהֵיהֶם יוֹדֵעַ (בְּנִיִּים כְּתִיב) בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ
 נִקְמַת דָּם-עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדִ: קהל: תִּבּוֹא לְפָנֶיךָ אֲנָקַת אֲסִיר כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי
 תְּמוֹתָה: חזן: וְהִשָּׁב לְשִׁכְנֵינוּ שְׂבַעֲתִים אֶל-חִיקָם חֲרָפְתָם אֲשֶׁר חֲרָפוּךָ אֲדֹנָי: קהל:
 וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ | וְצֹאן מִרְעִיתְךָ גֹּדְדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדָר וְדָר נִסְפֵר תִּהְלֶתְךָ:

סוף איכה

זָכַר יְיָ מַה-הִנֵּה לָנוּ (הַבִּישׁ כְּתִיב) הַבִּישָׁה וְרָאָה אֶת-חֲרָפְתָנוּ: קהל: נַחֲלָתְנוּ נִהְפְּכָה
 לְזָרִים בְּתֵינוּ לְנִכְרִים: חזן: יְתוּמִים הִינֵנוּ (אִין כְּתִיב) וְאִין אָב אֲמִתֵּינוּ כְּאֵלֵּמְנוֹת: קהל:
 מִימֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתֵּינוּ עֲצִינוּ בְּמַחִיר יְבֹאוּ: חזן: עַל צְוֹאֲרֵנוּ נִרְדְּפֵנוּ יִגְעֵנוּ (לֹא כְּתִיב) וְלֹא
 הוֹנַח-לָנוּ: קהל: מְצָרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר לְשַׁבַּע לָחֶם: חזן: אֲבִתֵּינוּ חֲטָאוּ (אִינִם כְּתִיב)
 וְאִינִם (אֲנַחְנוּ כְּתִיב) וְאַנְחֵנוּ עֲוֹנֵתֵיהֶם סָבְלוּ: קהל: עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ פָּרַק אִין מִיָּדָם:
 חזן: בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לְחַמְנוּ מִפְּנֵי חֲרָב הַמִּדְבָּר: קהל: עוֹרְנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי זַלְעָפוֹת
 דָּעָב: חזן: נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ בְּתִלַּת בְּעָרֵי יְהוּדָה: קהל: שָׂרִים בִּיָּדָם נָתְלוּ פְּנֵי זִקְנִים
 לֹא נִהְדָּרוּ: חזן: בַּחוּרִים טָחוּן נִשְׂאוּ וְנִעָרִים בְּעֵץ פְּשָׁלוּ: קהל: זִקְנִים מִשְׁעַר שְׁכֵתוֹ
 בַּחוּרִים מְוַנְנֵתָם: חזן: שָׁבַת מְשׁוּשׁ לְבָנוּ נִהְפְּךָ לְאָבֶל מִחֲלָנוּ: קהל: נִפְלָה עֲטֵרַת
 רֹאשֵׁנוּ אוֹי-נָא לָנוּ כִּי חֲטָאנוּ: חזן: עַל-זֶה תִּהְיֶה דְוָה לְבָנוּ עַל-אֵלֶּה חֲשַׁכּוּ עֵינֵינוּ: קהל:
 עַל תֵּר-צִיּוֹן שְׁשָׁמִם שׁוֹעֲלִים הִלְכוּ-בוּ: חזן: אַתָּה יְיָ לְעוֹלָם תִּשָּׁב כְּסֹאֲךָ לְדָר וְדָר:

תיקון חצות

קהל: למה לנצח תשפחנו תעזבנו לארץ ימים: חזן: השיבנו יי | אליה (ונשוב כתיב)
ונשובה חדש ימינו כקדם: קהל: כי אם-מאס מאסתנו קצפת עלינו עד-מאד:
השיבנו יי | אליה (ונשוב כתיב) ונשובה חדש ימינו כקדם:

ישעיה. סדר כה, פס' ל

הבט משמים וראה מזבל קדשה ותפארתה איה קנאתה ונבורתה המון מעיה
ורחמיה אלי התאפקו: קהל: כי-אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישאל לא וכירנו
אתה יי אבינו גאלנו מעולם שמה: חזן: למה תתענו יי מדרכיה תקשיח לבנו
מיראתה שוב למען עבדיך שבטי נחלתה: קהל: למצער ירשו עם-קדשה צרינו
בוססו מקדשה: (שם. סדר כה, פס' מא) חזן: ועתה יי אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו
ומעשה ידה כלנו: קהל: אל-תקצה יי עד-מאד ואל-לעד תזכר עון הן הבט-נא עמה
כלנו: חזן: ערי קדשה היו מדרך ציון מדרך היתה ירושלים שממה: קהל: בית קדשנו
ותפארתנו אשר הללוה אבותינו הנה לשרפת אש וכל-מחמדינו הנה לחרבה: חזן:
העל-אלה תתאפק יי תחשה ותעננו עד-מאד: (שם. סדר ז, פס' מט) קהל: המאס מאסת
את-יהודה אם-בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קנה לשלום ואין
טוב ולעת מרפא והנה בעתה: חזן: ידענו יי רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך: קהל:
אל-תנאץ למען שמה אל-תנבל פסא כבודך זכר אל-תפר בריתה אתנו: (שם. סדר יז,
פס' לא) חזן: כה | אמר יי קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על-בניה
מאנה להנחם על-בניה כי איננו: (שם. סדר יג, פס' לד) קהל: יי ממרום ישאג וממעון קדשו
יתן קולו שאג ישאג על-גדהו:

חזן: ויקרא אדני יי צבאות ביום ההוא לבכל ולמספד ולקרחה ולחגר שק:
קהל: על-אלה | אני בוכיה עיני | עיני ירדה פנים כי-רחק ממני מנחם משיב נפשי
היו בני שוממים כי גבר אויב:
חזן: הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר יבקיון:

ואח"כ אומרים חמש קינות אלו בנגון ידוע:

כל קינה נאמרת על ידי אחד מהקהל. בחלק מהפיוטים עונים הקהל את הבית הפותח.

חיברה הרב מוהר"ר משה אלשיך זלה"ה

הקבצו ושמעו בני יעקב כלכם

קרעו לבבכם ואל בגדיכם

כי בפשעיכם שלחה אפכם

ותנו כבוד ליי אלהיכם:

מי האיש החפץ חיים וחדף אכל יטעם לו
אוהב ימים לראות טוב ולבקר בהיכלו
והאלהים יראה לו לשפן באהלו מבלי לו
אשר לא עמל בו ולא נדלו:

אנה הלך דודך תרקייע עמו לשחקים
אנכי חטאתי והוא אסור בזקים
ועל זאת ספרו והילילו באו ולינו בשקים
ברחובות ובשוקים:

שכינה מה אומרת קלני מראשי
הגדלה והגבורה והתפארת עברו ראשי
והנצח וההוד אין דורש לנפשי
ותזנח משלום נפשי:

על זאת אספדה ואיליה
אסלדה בחילה. קולי כחולה
מעי מעי אוחילה.
למענכם שלחתי בבקה.
ואני בתוך הגולה:

עונותיכם הטו אלה וחסאתיכם
הגליתי אתכם ליסרה אתכם
ניתעבר יי בי למענכם
וישלחני אלהים לפניכם:

בבית ישראל ראיתי שערורייה
אין איש שם על לב שלמה אהיה פעוטייה
פקיר נטוי וכגדר הדחוייה

המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפלייה:

יִדְעֵנוּ יי רִשְׁעֵנוּ וְעֵן אֲבוֹתֵינוּ
הִנְנוּ אֲתָאנוּ לָךְ יי אֵל הַיּוֹם
שׁוֹב לְמַעַן עֲבֹדֶיךָ וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵינוּ

תָּשׁוּב תִּרְחַמְנוּ וְתִכְבֹּשׁ עוֹנוֹתֵינוּ:

וַיֹּאמֶר יי אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם
כָּל יִשְׁעֵי וְכָל חֲפְצֵי אֲשׁוּב לְרַחֲמְכֶם
שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם

אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְנַחֲמְכֶם:

אָמְרוּ לְבַת צִיּוֹן כֹּה אָמַר אֲדוֹנֶיךָ
תַּחַת הָיִיתִיךָ עֲזוּבָה וּבְעָלוּךָ בְּנֵיךָ
וּכְמִשׁוֹשׁ חָתָן עַל כַּלְהָ יָשִׁישׁ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ

וְהָיִיתָ עֲטוּרַת תְּפָאֲרַת בְּיַד-יי (וצנוף כתיב) וצְנִיף מְלוּכָה בְּכַף-

אֱלֹהֶיךָ:

קינה זו חזרה החכם השלם מוהר"ר חיים הכהן מן ארס לוצה זלה"ה. ושמו חתום כראשי הנתיב:

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילְלָה

קוֹל נְהִי מִצִּיּוֹן תְּמַהֲלָה:

חֲשַׁבְתִּי יָמִים הָיִיתִי גְבֵרַת
וְעַתָּה אֲנִי שַׁחְרַחְרַת
בְּיַד יי עֲטוּרַת תְּפָאֲרַת
טְבַעְתִּי בַבּוֹר בֵּינָן מְצוּלָה:
קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילְלָה. קוֹל נְהִי מִצִּיּוֹן תְּמַהֲלָה:

יְחִידָה רַעֲיָה אֲנִי הָיִיתִי
וְעַתָּה לְתַחֲתִיּוֹת יִרְדָּתִי
וּכְבוֹד עָלְיוֹן אֲנִי נִקְרָאתִי
וְדוּדֵי וְרַעֲי לָרוֹם עָלָה:
קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילְלָה. קוֹל נְהִי מִצִּיּוֹן תְּמַהֲלָה:

יָחַד יוֹדְעֵי בְּתוּלוֹתַי וְרַעוּתִי
אֵין נוֹטָה עוֹד אֶהְלִי וּמְקִימֵי יְרִיעוֹתַי
בְּכּוֹ עַמִּי כִּי רַבּוֹת אֲנַחְוֹתַי
אֵין נוֹטָה עוֹד אֶהְלִי וּמְקִימֵי יְרִיעוֹתַי
קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילְלָה. קוֹל נְהִי מִצִּיּוֹן תְּמַהֲלָה:

ימי בין המצרים

מִמְרוֹם הַשְּׁלֶכֶתִי בְרוֹב מְגִנָּה שְׁלַח אֵשׁ בְּעֶצְמוֹתַי וַיִּרְדְּנָה
וַיִּצְאֵתִי בַגּוֹלָה בְּדָד כְּאַלְמָנָה הַגְּלֵת יְהוּדָה הַגְּלֵת שְׁלוֹמִים כְּלָה:
קול בְּרָמָה נִשְׁמַע בִּילְלָה. קול נְהִי מִצִּיּוֹן הַמְהֻלָּלָה:

הָיִיתִי כְכֹלָה בְּתוֹךְ אֶפְרָיִם וַעֲנֵן יוֹמָם עַל מְכוֹן הַר צִיּוֹן
הַשְּׁלֶכֶתִי לַחוּץ כְּעֵנִי וְאַבְיּוֹן בְּגִדֵי לֶקַח צָר וְאַנִּי אֲמַלְלָה:
קול בְּרָמָה נִשְׁמַע בִּילְלָה. קול נְהִי מִצִּיּוֹן הַמְהֻלָּלָה:

כִּהְנִי וַיִּזְכְּנִי טָבַחוּ אוֹיְבֵי מִחֲזִיקִים בְּבְרִיתִי זָרַע אוֹהֲבֵי
בְּנֵי הַיְקָרִים וּבַחֲוָרֵי וְטוֹבֵי הִלְכוּ בְּשָׁבִי וְעוֹלְלֵי בַגּוֹלָה:
קול בְּרָמָה נִשְׁמַע בִּילְלָה. קול נְהִי מִצִּיּוֹן הַמְהֻלָּלָה:

הֵן כָּל אֱלֹה אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי אֲמַלְאָה הַחֲרָבָה וְאֵל עַמִּים אָרִים רֵאשִׁי
וְאוֹיְבֵי אָמַר לֹא תִקְרָאֵי עוֹד אִישִׁי כִּי נִפְלַתִי לְפָנֶי בְּנֵי עוֹלָה:
קול בְּרָמָה נִשְׁמַע בִּילְלָה. קול נְהִי מִצִּיּוֹן הַמְהֻלָּלָה:

נָא אֵב הַרְחֵמֵן תִּשׁוּב לְצִיּוֹן עֵין בְּעֵין נִרְאָה בְּבִנְיָן אֶפְרָיִם
וְהַבַּיִת הַזֶּה יִהְיֶה עָלְיוֹן וְאֵז גְּאוּלִּים יִפְצְחוּ צְהֻלָה:
קחל: וְהַבַּיִת הַזֶּה יִהְיֶה עָלְיוֹן
וְאֵז גְּאוּלִּים יִפְצְחוּ צְהֻלָה:

קינה זו הובאה מירושלים תוצב"א
בניגון שומרון קול תתן

עַד מָתִי יְיָ בַּיּוֹם זֶה לְעִמְתֶּךָ בְּמַר תִּלְלַל עֲדָתֶךָ עַל בַּיִת תִּפְלֹתֶךָ
אֲשֶׁר שָׂרְפוּ צָרֶיךָ וְהִרְגוּ בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנִתְלֹתֶךָ:

עַד מָתִי יְיָ תִשְׁכַּח שְׁאוֹן קַמֶּיךָ וְשׁוֹמְמוֹת הַיְכָלֶךָ וּנְפוּצוֹת לְאַמְּךָ
הַלְחוּצִים עָלֶיךָ הַהַרוּגִים עַל שְׁמֶךָ:

עַד מָתִי עֲשֵׂנָת בַּתְּפִלַּת עַמֶּךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה לְפָנֶיךָ עַל חֲרַבֵּן בַּיִתֶךָ
אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנִתְלֹתֶךָ:

עַד מָתִי יְיָ אֲשַׁכְּבָה בֵּין שְׁפָתַיִם וּבֵין תַּנּוּר וְכִירָיִם יִכְהוּ לִי עֵינָיִם

תיקון חצות

לוֹהֲטִים לִי יִשְׁאַפוּ עָרֵב נִבְקָר וְצִהָרִים:

עד מתי אֲשַׁתּוּמָם עַל חֲרָבֵן פְּעָמִים עד מתי לֹא תִרְחַם אֶת יְרוּשָׁלַיִם:
עד מתי יִהְיֶה בְּצַר שְׂאֲרִית צֹאן מְרַעִיתָךְ
אלהים באו גוים בְּנִחְלָתְךָ:

עד מתי יִי עֹבְדֵי כֹכָבִים יַעֲלִזוּ אֲשֶׁר אָכַל אֶת יַעֲקֹב וּבְכָל עֵת יִבּוֹזוּ
אֲנִי אֲדַרְשׁ אֶת שְׁלוֹמָם וְהֵם יִמְרְטוּ וַיִּגְזוּ
בְּחִרְפָּה הִכּוּ לְחַיֵי וּבְשִׁפְתֵי שָׂא נִלְוִזוּ
עד מתי יִי רְשָׁעִים יַעֲלִזוּ עד אֵן יִצְעַק בְּשִׁבֵי עֲבָדֶיךָ בֵּן אֲמֹתֶיךָ
אלהים באו גוים בְּנִחְלָתְךָ:

בְּהִיכָלְךָ שְׁמִיר וְנִשִּׁית הִנֵּה זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת:

אֵיכָה נִחְרַב הָאוּלָם וּנְהָרַס יְסוּד הָעוֹלָם וְחָלוּ כֹכָבִים וְהָלָם
וּבָא אֲשֶׁר לוֹ הַבַּיִת:
בְּהִיכָלְךָ שְׁמִיר וְנִשִּׁית / הִנֵּה זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת:

יְיִרַת קִדְשׁ אֲשֶׁר בְּנִיתָ לְהִנְחִיל לְעַם זֹו קְנִיתָ אוֹי כִּי הָאוֹיְבִים צְוִיתָ
יָבֹאוּ וּפָנּוּ אֶת הַבַּיִת:
בְּהִיכָלְךָ שְׁמִיר וְנִשִּׁית / הִנֵּה זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת:

נִחְשְׁכוּ כָּל מְאוֹרֵיךָ סָגְרוּ כָּל שַׁעְרֵיךָ עד כִּי אָמְרוּ כָּל רוֹאֵיךָ
כָּנְנַע נִרְאָה לִי בַּבַּיִת:
בְּהִיכָלְךָ שְׁמִיר וְנִשִּׁית / הִנֵּה זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת:

יִי שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וּחֲמֹתֶיךָ וּזְכַר דְּבַר נְבוֹאָתְךָ לְבִשֵׁר נָא לְעַדְתְּךָ.
גְּדוֹל יִהְיֶה כְבוֹד הַבַּיִת:
קחל: לְבִשֵׁר נָא לְעַדְתְּךָ. גְּדוֹל יִהְיֶה כְבוֹד הַבַּיִת:

עַל הֵיכְלִי אֲבַכָּה יוֹמָם וּלְיָלָה
וּלְתַפְאֲרַת צִיּוֹן עִיר הַמְהַלְלָה:

בְּכִי תָמִיד עַל הַחֲרָבָן פְּעָמִים
 וְעַל עֲמֹהָ אֲשֶׁר הִלְכוּ בַגּוֹלָה
 בֵּית תְּפֹאֲרֹתַי שָׁם אוֹיֵב לְשִׁמָּה
 עַל זֹאת אֲבַכֶּה תָמִיד בְּקוֹל יִלְלָה
 סִפְדֵי תוֹרָה כִּי חִלְלָה תְּפֹאֲרֹתַי
 עַל זֹאת אֲשָׂא קִינָה עַל אֶהְלִיכָה וְאֶהְלָה
 חֲזָקִי עִמִּי מֵהָר אֲבַנָּה דְּבִירְכֶם
 תוֹדָה הֵיכְלִי אֲשַׁכֵּן כְּבַתְחִלָּה
 אֶרֶץ צְבִי וִירוּשָׁלַיִם
 וְלַתְּפֹאֲרֹת צִיּוֹן עִיר הַמְּהֻלָּלָה:
 הוֹשִׁיבֵנִי בִידֵי נְבוֹיֹת וְשִׁמָּה.
 וְלַתְּפֹאֲרֹת צִיּוֹן עִיר הַמְּהֻלָּלָה:
 נִפְלָה נִזְרָד מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּיתְךָ
 וְלַתְּפֹאֲרֹת צִיּוֹן עִיר הַמְּהֻלָּלָה:
 נָקָם אֲלֹבִישׁ וְאֲשִׁיב אֶת שְׁבוּתְכֶם
 וְלַתְּפֹאֲרֹת צִיּוֹן עִיר הַמְּהֻלָּלָה:

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּתְהִלָּה.

כְּדַכְתִּיב: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר-יְיָ מִירוּשָׁלַם:

עוֹרָה נָא יְמִינְךָ רַמָּה
 וַיֹּאמֶר לְעַם דְּלָה וַעֲנוּמָה
 עֲנִיָּה סַעְרָה רַחֲמָה:
 וְלִזְעוּמָה קָרָא נַחֲמָה

עוֹרָה נָא חֲשׂוֹךְ זְרוּעֶךָ
 וַיֹּאמֶר לְשָׁה נֶאֱלָמָה
 עֲנִיָּה סַעְרָה רַחֲמָה:
 וַיִּנְלָה קֶץ יִשְׁעֶךָ

עוֹרָה נָא יְמִינְךָ הָאֵל
 וַיֹּאמֶר לְעַם דֵּל הַשּׁוֹאֵל
 וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל:
 וּפְדָה בְּרַחֲמֶיךָ יִשְׂרָאֵל

עוֹרָה נָא יְמִינְךָ עֲלִיּוֹן
 וַיֹּאמֶר לְעַם דֵּל וְאַבְיּוֹן
 כְּדַכְתִּיב: כִּי-נַחֵם יְיָ צִיּוֹן נַחֵם כָּל-חַרְבֹּתֶיהָ וַיִּשֶׂם מִדְּבָרָהּ כַּעֲרֹן וַעֲרַבְתָּהּ כַּגִּן-יְיָ שְׁשׂוֹן וְשִׁמְחָה
 יִמְצָא בָּהּ תוֹרָה וְקוֹל זְמֵרָה:
 וּבָנָה בְּרַחֲמֶיךָ אֶת צִיּוֹן
 כִּי נַחֵם יְיָ צִיּוֹן:

אם יש פנאי, מוסיפים מעט קינות.

קמים מהארץ ואומרים פסוקים אלו:
 הַתְּנַעֲרֵי מֵעַפְרֵי קוּמֵי שְׁבִי יְרוּשָׁלַם (הַתְּפַתְחוּ כְּתִיב) הַתְּפַתְחִי מוֹסְרֵי צִוְּאֹתַי שְׁבִיָּה בַת-צִיּוֹן:
 עַל-חֹזְמֵתֶיךָ יְרוּשָׁלַם הַפְּקָדוֹתַי שְׁמָרִים כָּל-הַיּוֹם וְכָל-הַלַּיְלָה תָמִיד לֹא יִחַשּׁוּ הַמְּזַכְרִים אֶת-יְהוָה
 אֶל-דָּמֵי לָכֶם: וְאֶל-תַּתְּנוּ דָּמֵי לֹא עַד-יְכוּנָן וְעַד-יִשָּׁים אֶת-יְרוּשָׁלַם תְּהִלָּה בְּאֶרֶץ: נִשְׁבַּע יְהוָה
 בְּיָמֵינוּ וּבְזֵרוּעַ עֵזוֹ אִם-אֶתֵּן אֶת-דְּגַנְךָ עוֹד מֵאֲכָל לְאִיבֹדָה וְאִם-יִשְׁתּוּ בְּגִי-נֹכַח תִּירוּשָׁדָה אֲשֶׁר יִגְעַת
 בּוֹ: כִּי מֵאֲסָפִיו יֵאכְלֶהוּ וְהִלְלוּ אֶת-יְהוָה וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתּוּהוּ בְּחִצְרוֹת קִדְשֵׁי:

תיקון חצות

הטֵה אֱלֹהֵי | אֲזַנְךָ וְשִׁמְעֵ (פְּקוּחָה כְּתִיב) פִּקּוּחַ עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׂמֹמֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ
כִּי | לֹא עַל-צְדִקְתֵּינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדַגֵּי | שְׁמַעְהָ אֲדַגֵּי
| סִלְחָה אֲדַגֵּי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל-הַתַּחֲרָ לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי-שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל-עִירָךָ וְעַל-עַמֶּךָ:
אֲתָה תִקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי-עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי-בָא מוֹעֵד: כִּי-רָצוּ עַבְדֶּיךָ אֶת-אֲבֹנֶיהָ וְאֶת-עַפְרָהּ יַחֲנְנוּ:
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכַּסּ:

כִּי-נַחֵם יְיָ צִיּוֹן נַחֵם כָּל-חַרְבֹתֶיהָ וַיִּשֶׁם מִדְּבָרָהּ כְּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כְּגֶן-יְיָ שְׁשׁוֹן
וְשִׁמְחָה יִמְצָא בָּהּ תוֹרָה וְקוֹל זְמֵרָה:

פיוטים לימי בין המצרים

פיוטים אלו נאמרים לפי מנהג אשכנז בשבתות שבין י"ז בתמוז לתשעה באב:

זולת לשבת ראשונה אחר י"ז בתמוז

אֱלֹ-אל חי אֲרֹנָן	בָּלָב וּבִשְׂרָ אֲתַחֲנֶנּוּ	שְׂדֵי דַעָה חוֹנֵן
בְּעַמְל יְגוֹנֵי הַבַּט	כִּי כִקְצַח אֲחַבֵּט	הַסֵּר מֵעָלַי שְׁבֹט
גְּבַרְהָ עָלַי גְּלוֹת	בְּחֶסֶר כָּל וַדְלוֹת	בְּרֵאוֹתַי כְּרָם זֹלָת:
יְדִכְאוּנֵי עֲרַב וּבִקְרָה	זְכָרְךָ מִפִּי לְעַקְרָה	בְּהִיכְלָךָ בְּלֵי לְבַקְרָה
הַזְנוּנֵי מוֹנֵי בַתְלָאָה	וְטַנְפוּנֵי בְרַבַּת חִלָּאָה	וְאָמְרוּ הִנֵּה מַתְלָאָה:
וּמַה לָּכֶם לְהַעֲלֵב	עַל עַסְקֵי עוֹן צָלָב	נִשְׁכַּחְתֶּם כְּמַת מַלְבָּב
זְנִיחְתִּי עֲדֵנִי תַעֲנוּנֶם	מִשְׁתִּיחֶם וּפְתֵ-בְנֶם	וְכָל-מוֹעֲדֵי חַגֶּם:
חֵי עָלֶיךָ הַרְגֵנוּ	וְכַכְלֵי רִיק הַצְנֵנוּ	גִּבְשׁ עָלֶיךָ עֲרֻגָנוּ
טָמְנוּ פַח וּמוֹקֵשׁ	יִשׁוּר כְּשֶׁךָ יוֹקֵשׁ	עַבּוּר מִמֶּךָ לְהַעֲקֹשׁ:
יְעוֹלְלוּ עֲלֵילוֹת רֶשַׁע	בְּלֵי עוֹן וּפֶשַׁע	מִמֶּךָ נוֹחֵל יִשַׁע
כָּל-שְׁמִיחָה עֲרַבָה	אֱלֵי גֵיל בְּלֵי לְקַרְבָּה	רַעֲתָנוּ כִּי רַבָּה:
לְמַה תְּבִיט בּוֹנֵיךָ	תַּחֲרִישׁ כְּבַלְעֶם יְדִידֶיךָ	בְּהַתְאַפֵּק הַמּוֹן חֲסִידֶיךָ
מַעַת הֵיכְלֵי שְׁמֶם	בְּדָד יִשְׁבְּתֵי וּדְמֶם	כָּל-הַיּוֹם מִשְׁתַּמֶּם:
נִטְלוּ זְבָחִים וְעוֹלוֹת	וּבִטְלָ עֲנַג הֵיכְלוֹת	וְעַטְרוֹת חַתָּנִים וְכִלּוֹת
סוּד סִנְהֶדְרֵי עֲרַעַר	זְקֵנִים שְׁבַתוּ מִשְׁעַר	מִבֵּית לְבָנוֹן יַעַר:
עֲנַג נְהַפְדֵּי לְעֵגֶן	וּבִטְלוּ שִׁירֵי נֶגֶן	מִבֵּית מִשְׁתָּאוֹת מִנְּגִן
פִּקְדֵי גִפּוֹן כְּנִתְדֵי	גוֹרֵל וְחֶבֶל מִנְּתֵדֵי	כְּרָם חֲמוֹד נִנְתְּדֵי: